

De tvende omstaaende Svarskrivelser, der i det Væsentlige ere enslydende, have ogsaa en besynderlig Misforstaaelse tilføjet. Medens Krigsministeriet „mener at kunne gaa ud fra“, „tror Snderrigsministeriet at turde gaa ud fra“, at de begjærede Dplysninger ere de, som ere omtalte under Folkethings-Forhandlingerne 1879—80, og som Thinget ikke dengang fandt Anledning eller rettere sagt Tid til at indhente, og begge Ministerier søge i denne Undladen en væsentlig Grund til nu at negte at give disse Dplysninger. Ved at efterse Statsrevisionsbetænkningen Pag. 280 vil man imidlertid finde, at hvad Statsrevisorerne udtrykkelig har udbedt sig, er de Forhandlinger, der i 1874 og senere ere førte mellem Krigs- og Snderrigsministerierne om de paagjældende Forhold, medens der kun er henstillet

det Ønskelige i tillige at faae de i sin Tid under Folkethingsforhandlingerne omhandlede yderligere Dplysninger.

Naar henfjes til den forøgede Interesse, de omhandlede Forhold ville faae saavel for Ordningen af Forsvarsvæsenet som for Sernbaneforbindelserne ved Kjøbenhavn, slutter nærværende Udvalg sig til Statsrevisorerne's Henstilling om, at Rigsdagen ad anden Veil vil fremstafte de savnede Dplysninger.

Undertegnede Scharling har ikke fundet tilstrækkelig Anledning til at stille sig fra Udvalget hverken med Hensyn til Indstillingerne til Thinget eller med Hensyn til Hovedindholdet af Udtalelserne i nærværende Betænkning, om jeg end ikke slutter mig til Fremstillingen i alle Enkeltheder.